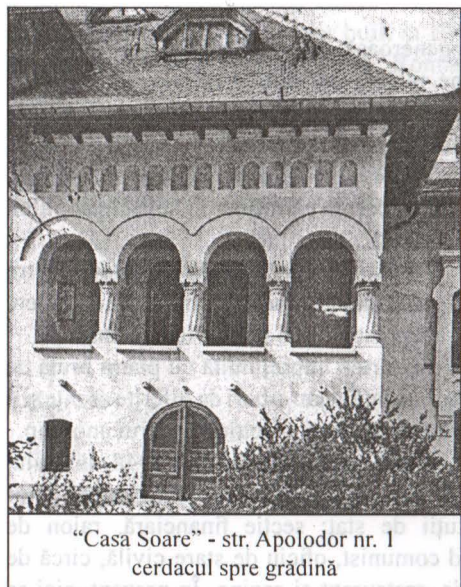

“CASA SOARE”

O CLĂDIRE EMBLEMATICĂ A STILULUI NEOROMÂNESC

Maria Anca Stoenescu

“Casa Soare”, cunoscută sub acest nume începând cu generația anilor '20 ai secolului trecut, se află amplasată într-un vechi cartier rezidențial, căruia bucureștenii îi spuneau “Sfinții Apostoli”, după biserica din apropiere. A fost ridicată în anul 1914 și poate fi socotită unul din edificiile de marcă ale renumitului arhitect Petre Antonescu (1873-1965), care a preluat o serie de elemente specifice vechii arhitecturi populare românești, îmbinându-le în mod fericit.

“Casa Soare” - str. Apolodor nr. 1
cerdacul spre grădină

Apostoli. De altfel, imobilul avea următoarele adrese: str. Col. Poenaru Bordea, nr. 2, str. Apolodor, nr. 1 și str. Sf. Apostoli, nr. 41.

Conform documentelor de arhivă, terenul a aparținut lui Dumitru Oprea Soare, care l-a dobândit pe baza unui act de partaj din anul 1902. După decesul acestuia, la 26 aprilie

Clădirea, cu destinație mixtă – locuință și sediu de întreprindere particulară, a fost înălțată pe un teren de 3012 m.p. în formă aproape pătrată, astfel încât fiecare dintre laturile sale să poată constitui câte o fațadă deschisă spre străzile Apolodor, Col. Poenaru Bordea și Sf.

“Casa Soare” - fațada dinspre
str. col. Poenaru-Bordea

1934, imobilul a devenit proprietatea unuia dintre fiii săi, inginerul Dumitru Oprea D. Soare.

În plin centru al Capitalei, acest edificiu neoromânesc, se impunea prin întregul său aspect, acela al unei construcții boierești rustice. Coloane din piatră, fusuri simple și capitelluri bogat sculptate, balustrade, rozete și brăie dădeau măreție intrării principale din str. Apolodor, care se făcea printr-o scară monumentală bifurcată. Zidită din cărămidă, pe o fundație de beton și acoperită cu țiglă smălțuită, clădirea era structurată pe trei niveluri (un subsol ridicat, format din demisol și mezanin, parter și etaj) fiecare dintre acestea răspunzând unor funcționalități precise, acelea de locuință particulară și de birouri de firmă.

Întrucât spațiul de la demisol și mezanin era destinat centralei termice, bucătăriei, depozitelor, birourilor întreprinderii sau camerelor de studiu și de joacă pentru copii, încăperile beneficiau de o ornamentație mai simplă.

În schimb, la parter decorația interioară era generoasă, cu pereți îmbrăcați în lambriuri de lemn sculptat și lăcuit, cu plafoane din bârne pictate cu motive florale, iar desenele vitraliilor de la ferestre erau adaptate fiecărei încăperi. Oglinzile, marmura, șemineul săpat în piatră, toate făceau să răzbată rafinamentul și bunul gust.

În jurul holului central de la parter erau dispuse vestibulul, biblioteca, salonul, salonașul, sufrageria cu oficiile anexe, precum și dormitoarele părinților și cele ale copiilor, cu încăperile de toaletă.

“Casa Soare” - fațada dinspre str. Sf. Apostoli

“Casa Soare” - cerdac la intrare

La etaj se aflau alte săli de studiu pentru copii, dormitoare pentru musafiri, camere destinate personalului de serviciu și anexe.

În curtea împrejmuită cu piatră brută de Bușteni, se întâlneau arbori de diferite esențe și o multitudine de flori specifice fiecărui anotimp.

După naționalizarea din 1948, imobilul a avut mai multe destinații fiind sediul unor instituții de stat: secție financiară, raion de partid comunist, oficiu de stare civilă, circă de miliție, restaurant și cazino. În prezent, aici se află restaurant (cramă și clasic) terasă și hotel.

Datorită valorii sale arhitectonice și ambientale, “Casa Soare” a fost înscrisă pe Lista Monumentelor Istorice încă din anul 1955.

Bibliografie

- Direcția Municipiului București a Arhivelor Naționale, Cartea Funciara, 1940; 1940.
- “Anuarul Bucureștilor”, 1918, Ed. Jacques Roth, București, pg. 6; pg. 154.
- Arhitect Petre Antonescu, “Clădiri, construcții, proiecte și studii”, Ed. Tehnică, București, 1969, pg. 53.
- Sebastian Bonifaciu, Emanuel Valeriu, “București de la A la Z”, ghid, Ed. Meridiane, București 1969, pg. 59.
- “Lista Monumentelor de Cultură de pe teritoriul Republicii Populare Române”, București, 1956 (Capitolul “Monumente de arhitectură”, poz. 95).
- Monitorul Oficial al României, anul 172 (XVI) nr. 646 bis partea I, 16 iulie 2004, pg. 464.

SUMMARY

The Soare House, known under this name starting with the years '20 of the past century, stood in an old residential quarter called Sfinții Apostoli by its residents, from the church in its neighbourhood. The house was built in 1914, by the architect Petre Antonescu (1873-1965), renowned for his achievements in Romanian style, based on Romanian folk architectural elements.

